ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΖΩΟΤΡΟΦΗ

Τὸ ἥμερο τριφύλλι

Ὑπὸ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΑΓΓΙΝΑ

Δὲν ὑπάρχει Ἕλληνας ἀγρότης ἢ κτηνοτρόφος ποὺ νὰ μὴ ξέρη πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀξία τῆς καλλιεργείας τοῦ πασίγνωστου φυτοῦ, ποὺ λέγεται ΤΡΙΦΥΛΛΙ.

Στὸν καλλιεργητὴ τριφυλλιοῦ, σὲ κατάλληλα βεβαίως χώματα, καὶ καὶ κλίματα, ὑπάρχει πάντα ἕνα ἱκανοποιητικὸ εἰσόδημα ἀφοῦ τὸ τριφύλλι καὶ σὰν γρασίδι χλωρὸ ἀλλὰ πιὸ πολὺ σὰν ξηρὸς σανός, εἶναι μιὰ πολὺ περιζήτητη τροφὴ γιὰ ὅλα τὰ ἀγροτικὰ κατοικίδια ζῶα. Σὲ κάθε στιγμὴ τὸ τριφυλλόχορτο μπορεῖ νὰ βρῆ τοὺς ἀγοραστές του. Μὰ καὶ γιὰ τὸν κτηνοτρόφο τὸ τριφύλλι, σὰν στοιχεῖο διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ζώων, του θεωρεῖται καὶ εἶναι ἀπὸ θρεπτικῆς καὶ παχυντικῆς ἀπόψεως μιὰ πρώτης τάξεως τροφή. Σανὸς ξηρὸς τόσο θέρμαντικός, θρεπτικὸς καὶ δυναμωτικὸς γιὰ τὰ ζῶα, δὲν ὑπάρχει ἄλλος καλύτερος ἀπὸ τὸ ΤΡΙΦΥΛΛΙ.

Κι' ὅταν βέβαια μιλᾶμε γιὰ τὸ τριφύλλι δὲν ἐννοοῦμε τὸ ἄγριο τρίφυλλο ποὺ ξεφυτρώνει πάντα ἄφθονο μέσα σὲ λειβάδια καὶ γρασίδια, ποὺ πρασινίζουν καὶ χλοΐζουν μόνα τους, χωρὶς ὀργώματα καὶ σπορές, οὔτε γιὰ τὶς πολλὲς ἄλλες καλλωπιστικὲς ράτσες τριφυλλιοῦ, ποὺ σπέρνονται μέσα σὲ κήπους καὶ παρτέρια γιὰ νὰ σχηματισθοῦν πράσινοι διακοσμητικοὶ χλωροτάπητες.

Μιλώντας σήμερα γιὰ τὸ τριφύλλι ἔχουμε ἀποκλειστικὰ ὑπ' ὄψει μας τὸ γνωστὸ ἥμερο τριφύλλι ὅπως λέγεται στὴ γλῶσσα τῆς ἐπιστημονικῆς Γεωργίας, ΜΗΔΙΚΗ. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ φυτό, τὸ τριφύλλι ἢ ΜΗΔΙΚΗ, ἀνάμεσα στὰ πολλὰ ἄλλα εἴδη κτηνοτροφικῶν φυτῶν ποὺ ὑπάρχουν, καὶ καλλιεργοῦνται στὸν τόπο μας, εἶναι ἀσυναγώνιστο σὲ ἱκανότητα νὰ δίνη μεγάλες σοδειές, χλωρῆς καὶ ξηρῆς κτηνοτροφῆς, ἀλλὰ ταυτόχρονα μιᾶς τέτοιας τροφῆς ποὺ σὲ θρεπτικὴ θερμαντικὴ καὶ παχυντικὴ δύναμη, γιὰ τὰ ζῶα μας δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ κανένα ἄλλο σανὸ καὶ χορτάρι.

Καὶ ἕνα ἀκόμη ἰδιαίτερο καὶ μεγάλης ἀξίας προτέρημα ποὺ παρουσιάζει ἡ καλλιέργεια τοῦ ἥμερου τριφυλλιοῦ, εἶναι ὅτι μπορεῖ εὔκολα καὶ προσαρμόζεται, καὶ ταιριάζει σὲ πολλῶν εἰδῶν χωράφια καὶ κλίματα, καὶ τοῦτο γιατὶ ἔχει ἄφθονο καὶ βαθὺ ριζικὸ σύστημα, ποὺ βαθαίνει καὶ βαθεὶς ρίζες. Ἔτσι ἡ Μηδική, τὸ ἥμερο ὅπως τὸ ὀνομάσαμε τριφύλλι, κατορθώνει νὰ βρίσκη μέσα στὴ γῆ τῶν χωραφιῶν καὶ τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὴν συντήρησή του ὑγρασία καὶ τὶς τροφὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του καὶ τὴ θρέψη του, γιὰ νὰ μεγαλώνη ἔτσι νὰ δίνη ἄφθονη βλάστηση, καὶ φυσικὰ μεγάλες σοδειὲς σανοῦ.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ τὸ ἥμερο τριφύλλι γιὰ νὰ δώση τὶς πιὸ καλὲς καὶ τὶς πιὸ πολλὲς σοδειές του, θὰ πρέπει νὰ καλλιεργῆται κατὰ προτίμησι σὲ χωράφια καθαρά, ἀπαλλαγμένα δηλαδὴ ἀπὸ ἀγριόχορτα, ἀγριοκαλαμιὲς καὶ ἀγριάδες. Ἀκόμα τὰ καλὰ τριφυλλοχώραφα εἶναι ὅσα ἔχουν, πολλὰ ψαχνά, τὰ βαθειὰ ἐδάφη, ὅπως λέγονται στὴν ἐπιστημονικὴ γλῶσσα. Μέσα στὴ γῆ τέτοιων βαθειῶν χωραφιῶν τὸ Τριφύλλι κατορθώνει νὰ βυθίζη τὶς ρίζες του μέχρι τέσσερα μέτρα.

Σὲ τέτοιο βάθος, δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν οἱ ρίζες κανενὸς ἄλλου φυτοῦ, κτηνοτροφικοῦ ἢ ἄλλου ἀπὸ ὅσα καλλιεργοῦνται σὲ μεγάλη ἔκταση καὶ σὲ πλατειοὺς κάμπους στὴ χώρα μας. Μόνο τὰ καρποφόρα δένδρα, μποροῦν νὰ φθάσουν καὶ νὰ ξεπεράσουν τὸ ριζικὸ βάθος τοῦ τριφυλλιοῦ.

Ἀκόμα ἡ καλλιέργεια τοῦ ἥμερου τριφυλλιοῦ παρουσιάζεται ἐξαιρετικὰ ἀποδοτικὴ καὶ συμφέρουσα γιὰ τοὺς καλλιεργητὰς τῶν χωριῶν μας, γιατὶ τὸ τριφύλλι σπέρνεται γιὰ μιὰ χρονιά, μὰ ὅμως ζεῖ καὶ ἀποδίδει συνέχεια γιὰ πολλὰ χρόνια. Μιὰ φορὰ σπαρμένο χωράφι μὲ τριφύλλι, θὰ μᾶς δίνει γιὰ δέκα καὶ περισσότερα χρόνια τὶς σοδειές του. Ἔτσι τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα γιὰ τὰ ὀργώματα καὶ γιὰ τὸ σπόρο σβύνουν σχεδὸν μέσα στὶς σοδειὲς τῶν τόσων χρόνων ποὺ μᾶς δίνει ἀκατάπαυστα τὸ Τριφύλλι, χωρὶς νὰ ξηραίνεται καὶ νὰ χάνεται, ὅπως τὰ γνωστὰ ἄλλα φυτὰ τὰ σιτηρά, ὁ καπνός, τὰ ρίζυα, καὶ τὰ βαμβάκια ποὺ κάθε χρόνο μᾶς ἐπιβαρύνουν μὲ νέα ἔξοδα σπορᾶς, ὀργωμάτων καὶ λιπασμάτων.

Ἔπειτα τὸ Τριφύλλι παρουσιάζει τὸ μοναδικὸ προτέρημα, νὰ θερίζεται τρεῖς καὶ πιὸ πολλὲς φορὲς τὸ χρόνο, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ κάθε θερισμὸ ἀναβλαστάνει καὶ σὲ λίγες ἑβδομάδες, τὰ τριφυλλοχώραφα εἶναι πάλιν ἕτοιμα γιὰ καινούργιο θερισμό.

Τὰ καλὰ χώματα καὶ τὰ πιὸ κατάλληλα γιὰ νὰ πετύχη ἡ καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ, δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶναι μὲ πολλὰ ψαχνὰ μὲ μεγάλο δηλαδὴ βάθος καλῆς γῆς, ἀλλὰ ἡ γῆ αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλαφρη στὴ σύστασή της ἀφράτη, ὅπως λένε στὴ γλῶσσα τους οἱ γεωργοί μας. Πιὸ τέλειο γίνεται τὸ τριφυλλοχώραφο ὅταν ἔχει καὶ τὸ προτέρημα νὰ διώχνη στὰ μεγαλύτερο βάθος του τὴν παραπανιστὴ ὑγρασία, καὶ νὰ μὴ νεροκρατάη. Σὲ τέτοια χωράφια ποὺ συγκεντρώνουν τὸ ἀπαραίτητο βάθος μὲ τὰ πολλὰ ψαχνά, μὲ ἀφράτη σύσταση, ποὺ νὰ κρατοῦν τὴ χρήσιμη δροσιά, καὶ νὰ διώχνουν στὸ πολὺ μεγάλο βάθος τους τὴν παραπανιστὴ ὑγρασία,, ὥστε νὰ μὴ μένουν ὑγρὰ καὶ νὰ νεροκρατᾶνε, τὸ Τριφύλλι θηριεύει, βλαστάνη, μεγαλώνει, φουντώνει καὶ δίνει συνέχεια ἄφθονες καὶ διαλεχτῆς ποιότητας σοδειὲς σανοῦ, καὶ παρουσιάζει τὴ δύναμη νὰ μπορῆ νὰ ἀναβλαστάνη γιὰ τρεῖς τέσσαρες καὶ περισσότερες φορὲς μέσα στὴν ἴδια χρονιά, γιὰ νἄχουμε ἔτσι πολλὲς κοψιές, ποὺ πολλαπλασιάζουν ὑπολογίσημα καὶ πολὺ ἱκανοποιητικὰ τὶς στρεμματικὲς ἀποδόσεις καὶ τὸ καθαρὸ κέρδος τῆς καλλιέργειας. Χωράφια ὑγρά, βαλτώδη —λοῦτσες καὶ βαρκὰ ὅπως τὰ λένε οἱ γεωργοί μας, δὲν προσφέρονται, καὶ δὲν εἶναι κατάλληλα γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ ἥμερου Τριφυλλιοῦ. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ὑγρὰ χωράφια, ἔχουν πάντα καὶ τὸ μεγάλο ἐλάττωμα νὰ μὴ ζεσταίνονται καὶ νὰ μὴ ἀφίνουν τὸν ἀγέρα νὰ κυκλοφορῆ ἀνάμεσα στοὺς πόρους τῆς γῆς. Ἡ κρυάδα τῶν ὑγρῶν χωραφιῶν δὲν ἀφίνει τὰ φυτὰ τοῦ Τριφυλλιοῦ νὰ μεγαλώσουν, τὰ κρατᾶ πάντα καχεκτικὰ καὶ μαραζιάρικα, ἡ ἔλλειψη δὲ τοῦ ἀπαραίτητου ἀερισμοῦ, τῆς γῆς, ποὺ συμβαίνει νὰ ὑπάρχη πάντα στὰ βαλτοτόπια, ἐμποδίζει τὴν ἀναπνοὴ τῶν ριζῶν τοῦ τριφυλλιοῦ τοὺς φέρνει ἀσφυξία καὶ θάνατο. Σήπεται λοιπὸν τὸ τριφύλλι στὰ βαλτοχώραφα ἢ κι' ἂν δὲν σαπίσει θὰ μένη πάντα καχεκτικὸ καὶ κιτρινιάρικο, στάσιμο σὲ ἀνάπτυξη καὶ συνεπῶς ἀσύμφορη καὶ ἐπιζημία στὸ γεωργὸ ἡ καλλιέργειά του.

Ὅταν ριζώση καλὰ καὶ προχωρήση ἀρκετὰ ἡ βλάστηση τοῦ Τριφυλλιοῦ, τότε ἡ καλλιέργεια, μπορεῖ ν' ἀντθέξη καὶ σὲ μεγάλο ἀτμοσφαιρικὸ κρύο μὲχρι 25 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Στὴν ἀρχὴ τοῦ ριζώματος καὶ τῆς βλαστήσεώς του, καθὼς καὶ στὴν κάθε νέα ἀναβλάστησή του, μετὰ τὶς κοψιὲς ἢ ἀντοχὴ τοῦ Τριφυλλιοῦ ὅπως καὶ ὅλων τῶν ἄλλων φυτῶν εἶναι λιγώτερη καὶ στὰ μεγάλα κρῦα καὶ στὶς δυνατὲς ζέστες. Πάντα τὰ φυτὰ στὴν πρώτη τρυφεράδα τῆς βλαστήσεώς τους, παρουσιάζονται εὐαίσθητα, —ντελικάτα ὅπως λένε οἱ ἀγρότες μας —στὶς ἀνώμαλες καιρικὲς καταστάσεις, στὶς ζέστες, στοὺς παγετούς, στοὺς βορειάδες, καὶ στὸν Λίβα.

Ὅταν ἡ θερμοκρασία στὴ γῆ τῶν χωραφιῶν ποὺ σπέρνουμε τὸ Τριφύλλι εἶναι λιγώτερη ἀπὸ ἕνα βαθμὸ ἐπάνω ἀπὸ τὸ μηδέν, ὁ τριφυλλόσπορος δὲν μπορεῖ νὰ φυτρώση. Λένε οἱ γεωργοί μας πὼς ὅπου προκόβει τ' ἀμπέλι, καὶ τὸ καλαμπόκι ἐκεῖ ἡ γῆ εἶναι κατάλληλη καὶ γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ καὶ πολὺ σωστά, γιατὶ τ' ἀμπέλι καὶ τὸ καλαμπόκι ἔχουν τὶς ἴδιες σχεδὸν ἐδαφικὲς καὶ κλιματικὲς προτιμήσεις. Παρ' ὅτι τὸ τριφύλλι, μπορεῖ νὰ ζῆ καὶ ν' ἀποδίνη γιὰ 10 χρόνια, δὲν πρέπει νὰ διατηροῦμε τὴ φυτεία του περισσότερα ἀπὸ 6 ὡς 7 τὸ πολὺ χρόνια, καὶ τοῦτο γιατὶ μετὰ τὸν ἕβδομο χρόνο καὶ οἱ σοδειὲς μικραίνουν, καὶ τὰ χωράφια ἄδυνατίζουν καὶ φτωχαίνουν ἀπὸ στοιχεῖα γιὰ τὴν θρέψη τῶν φυτῶν. Ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὸν ἕβδομο χρόνο ποὺ θὰ γίνη ὅπως εἴπαμε τὸ χάλασμα τῆς Τριφυλλιᾶς, σπείρουμε στὰ ἴδια χωράφια στάρια ἢ καλαμπόκια, θὰ πάρουμε πλούσιες καὶ καλῆς ποιότητας σοδειές σταριοῦ καὶ καλαμποκιοῦ. Καὶ γιὰ μιὰ ἀκόμα χρονιὰ μποροῦμε νὰ καλλιεργήσουμε στὰ χωράφια αὐτὰ στάρια καὶ καλαμπόκια, μὲ ἱκανοποιητικὲς ἀποδόσεις, μὰ τότε θὰ πρέπει ἀπαραίτητα νὰ δυναμώσουμε κάπως τὴν γῆ μὲ χημικὰ λιπάσματα. Μετὰ ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ χρόνια ποὺ ἀλλάξαμε τὴν καλλιέργεια τοῦ Τριφυλλιοῦ μποροῦμε πάλιν ἂν θέλουμε στὰ ἴδια χωράφια νὰ ξανασπείρουμε Τριφύλλι. Τὰ τριφυλλοχώραφα γίνονται πάντα πιὸ ἀποδοτικὰ ὅταν τὰ δυναμώνουμε μὲ κοπριές καὶ μὲ χημικὰ λιπάσματα, κυρίως ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ λέγονται ΦΩΣΦΟΡΙΚΑ. Ἂν δὲν χρησιμοποιήσουμε στὴ πρώτη χρονιὰ κοπριές στὴν καλλιέργεια τοῦ Τριφυλλιοῦ, θὰ πρέπει στὸ ὄργωμα τῆς σπορᾶς ν' ἀνακατέψουμε στὴ γῆ τῶν χωραφιῶν 6 τουλάχιστον κιλὰ Νίτρο στὸ κάθε στρέμμα, ἀκόμα καὶ 10 κιλὰ πυκνὸ ὑπερφωσφορικὸ λίπασμα, καὶ 10 ὀκάδες χλωριοῦχο κάλι. Ρίχνουμε ἀκόμα 10 κιλὰ Φωσφορικὸ στὸ στρέμμα μετὰ τὴν πρώτη κοψιά, κι' ἀφοῦ πρῶτα δώσουμε ἕνα πότισμα. Στὰ ἑπόμενα χρόνια θὰ δυναμώνουμε τὶς Τριφυλλοφυτεῖες μας μὲ 20 κιλὰ φωσφορικὸ καὶ 10 κιλὰ κάλι ποὺ τὰ σκορπᾶμε στὴ γῆ στὸν μῆνα ΦΛΕΒΑΡΗ ἢ τὸν ΜΑΡΤΗ, λίγο δηλαδὴ πρὶν ἀρχίση νὰ δίνη τὸ Τριφύλλι τὴ νέα βλάστηση τῆς χρονιᾶς, ἀφοῦ στὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα, τὰ τριφυλλοχώραφα δὲν εἶναι βλαστημένα, ζοῦν ὅμως οἱ ρίζες τοῦ τριφυλλιοῦ καὶ περιμένουν τὴν κάθε νέα ἄνοιξη, γιὰ νὰ δώσουν τὴν νέα βλάστησή τους. Ὁ σπόρος πρέπει νὰ εἶναι χρονιάρικος ἢ τὸ πολὺ 2 ἢ 3 χρόνων. Πρέπει πάντα ν' ἀγοράζουμε τὸν διαλεγμένο καθαρὸ καὶ δοκιμασμένο σπόρο ποὺ μᾶς προσφέρουν οἱ Κρατικὲς γεωργικὲς ὑπηρεσίες καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Κ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ
Γεωπόνος

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Δίσολο παπούτσι γιὰ τοὺς ἀθλητὲς ἀπὸ μιὰ νέα ὕλη

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΥΛΥΓΙΣΤΟ

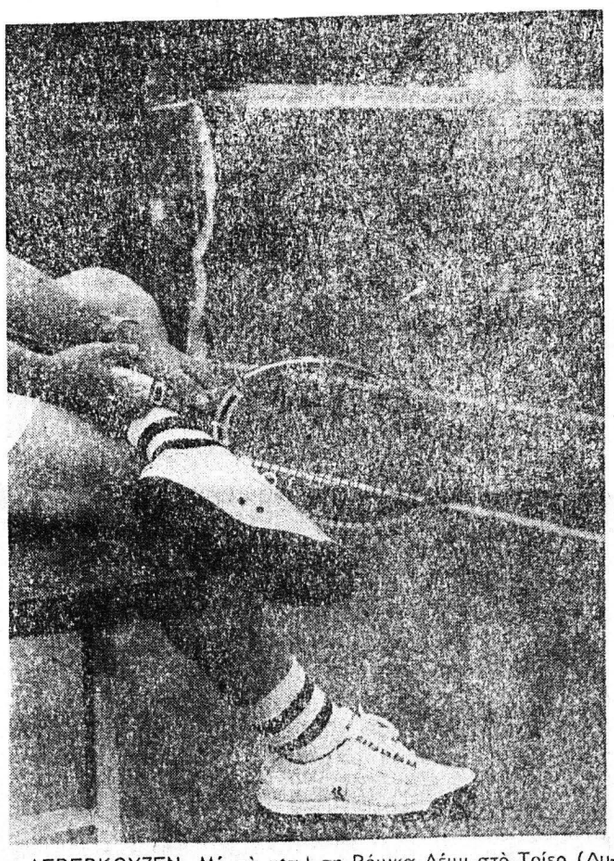

ΛΕΒΕΡΚΟΥΖΕΝ. Μὲ τὰ νέα ἀθλητικὰ παπούτσια, ποὺ ἔχουν δίχρωμη σόλα, περπατάει κανεὶς πιὸ εὐχάριστα. Ἡ ἐσωτερικὴ σόλα ἀποτελεῖται ἀπὸ μία μαλακιὰ ὕλη ποὺ προστατεύει τὸ πόδι, ἐνῶ ἡ ἐξωτερικὴ σόλα εἶναι σκληρότερη, εὐλύγιστη καὶ δὲν τρίβεται. Παρ' ὅλο ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν κατασκευὴ αὐτὴ δύο ὑλικὰ κατεργασίας, εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἡ παραγωγὴ ὀρθολογιστική. Ἡ ἐπιχείρηση Ρόμικα Λέμμ στὸ Τρίερ (Δυτικὴ Γερμανία), κατασκεύασε τὶς σόλες γιὰ τὴν νέα συλλογὴ παπουτσιῶν γιὰ τέννις καὶ γιὰ ἀθλητικὰ παπούτσια τοῦ 1978, ἀπὸ τὴν ὕλη Μπαϋφλέξ (εὐλύγιστη πολυουρεθάνη—συμπαγὴς ἀφρός, τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας Μπάγιερ, στὸ Λέβερκουζέν (Δυτικὴ Γερμανία). Γιὰ πρώτη φορὰ κατασκευάζονται σὲ βιομηχανικὰ μέτρα, δίχρωμες σόλες σὲ ἕνα στάδιο παραγωγῆς.

Ἀγγλικὲς ἐφευρέσεις

Φωτιστικὴ συσκευὴ ρυθμίζει τὶς μηχανὲς τῶν αὐτοκινήτων κούρσας

ΓΕΡΑΝΟΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 80 ΧΛΜ.

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἡ βρετανικὴ ἑταιρεία Σπήντογκραφ Λτδ. κατασκεύασε μιὰ εἰδικὴ συσκευὴ φωτισμοῦ γιὰ τὴν ρύθμιση μηχανῆς αὐτοκινήτου σὲ μεγάλες ταχύτητες ποὺ θὰ ἐξυπηρετήση ἐπαγγελματίες καὶ ἐρασιτέχνες ὁδηγοὺς ἀγωνιστικῶν αὐτοκινήτων παρέχοντας τὴν δυνατότητα νὰ γίνη στὸ ὕπαιθρο δοκιμὴ μὲ ἀκρίβεια ἐργαστηρίου. Ἡ αὐτοτελὴς αὐτὴ συσκευὴ Σπήντογκραφ XTL2, ἐφοδιασμένη μὲ μπατταρία 12 βόλτ ἐκπέμπει ἀπὸ λαμπτήρα ἑένου ἕνα δυνατὸ φῶς ποὺ ἐπιτρέπει νὰ γίνη ἡ ἐργασία ρυθμίσεως, ἀκόμη καὶ μὲ ἔντονο φῶς ἡλίου. Ἡ συσκευὴ ἔχει προρυθμισμένο φᾶ ὁ καὶ κύκλωμα στερεᾶς καταστάσεως. Τὸ φῶς εἶναι στερεωμένο σὲ ἕνα σκληρὸ περίβλημα ἀπὸ πολυστυρόλιο καὶ ἔχει πιστολοειδὴ λαβή.

Στὴν χρήση του ὁ φωτισμὸς ρυθμίσεως μηχανῆς συνδέεται σὲ σειρὰ μὲ τὸ ντιστριμπυτὲρ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μιὰ εἰδικὴ πρίζα ποὺ παρέχει στροβοσκοπικὴ ἀκτίνα. Μὲ μιὰ ὁρισμένη διαδικασία ἡ συσκευὴ φωτισμοῦ ἐπιτρέπει νὰ γίνη πολὺ ἀποτελεσματικὴ ἡ ρύθμιση τῆς μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου σὲ ὑψηλὲς ταχύτητες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτὴ γιὰ τὶς κοῦρσες αὐτοκινήτων, ἡ συσκευὴ Σπήντογκραφ XTL2 μπορεῖ ἀκόμη νὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ δοκιμὴ αὐτομάτων μηχανισμῶν προωθήσεως—ἐπιβραδύνσεως, γιὰ τὸν ἔλεγχο φθορᾶς ἐκκέντρων διανομέων καὶ γιὰ τὸν συγχρονισμὸ διπλῶν αὐτομάτων διακοπτῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἕνας νέος κινούμενος γερανὸς ἀπὸ τὴν Βρεταννία μπορεῖ νὰ διασχίση ἕνα ἀνώμαλο ἔδαφος μὲ ταχύτητα μέχρι 50 χλμ. τὴν ὥρα καὶ ἔχει ἀνυψωτικὴ ἱκανότητα 15 τόννων. Σχεδιασμένος σύμφωνα μὲ τὶς προδιαγραφὲς τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου Ἀμύνης, ὁ γερανὸς Τύπου 15)18 RT τῆς Τζόουνς Κρὲνς Λτδ.1 θεωρεῖται ἱκανὸς νὰ κινῆται παράλληλα μὲ ταχεῖες φάλαγγες ὀχημάτων τοῦ στρατοῦ. Ὁ γερανὸς θὰ εἶναι βασικὰ χρήσιμος σὲ οἰκοδομικὲς ἐργασίες, σὲ μεταλλεῖα καὶ σὲ ἄλλα ἔργα ποὺ ἀπαιτοῦν καλὴ κίνηση τοῦ ὀχήματος καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν δρόμο. Οἱ γωνίες κινήσεως τοῦ γερανοῦ κατὰ τὴν προσέγγιση καὶ ἀπομάκρυνση ἑνὸς σημείου γιὰ ἀποφυγὴ κυρτώσεων τοῦ ἐδάφους εἶναι πολὺ καλὲς καὶ παρεμποδίζουν ὁποιαδήποτε ζημία τῆς μηχανῆς ἀπὸ ἀνωμαλίες τοῦ ἐδάφους. Οἱ τέσσερεις τροχοὶ ἔχουν ἐλαστικὰ ἀνωμάλου δρόμου ποὺ δίνουν καλὴ «ἐπίπλευση» σὲ μαλακὸ ἔδαφος καὶ ἀντοχὴ σὲ ταχεῖα μετακίνηση.

Ἡ κατανομὴ τοῦ βάρους μεταξὺ τῶν ἀξόνων εἶναι ἴση ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχη κίνδυνος νὰ γείρη τὸ ἕνα ἄκρο ἢ νὰ γυρίζουν ἐπὶ τόπου οἱ τροχοί. Ὁ γερανὸς ἔχει ἕνα χωριστὸ θάλαμο ἐλέγχου προσαρμοσμένο ψηλὰ σὲ μιὰ κατασκευὴ γιὰ νὰ ἔχει ὁ χειριστὴς καλὴ ὁρατότητα. Ὁ θάλαμος αὐτὸς καθὼς καὶ τοῦ ὁδηγοῦ εἶναι μονωμένοι καὶ οἱ χειρισμοὶ γίνονται μὲ ἕνα ρυθμιζόμενο ἀπὸ ἔξω σύστημα πολὺ εὔχρηστο. Ὁ γερανὸς λειτουργεῖ μὲ μηχανὴ ντήζελ μὲ ἱπποδύναμη 167 στὴν πέδη καὶ 2800 στροφὲς τὸ λεπτό. Μπορεῖ νὰ κινηθῆ σὲ ἔδαφος μὲ κλίση 33Ρ καὶ σὲ δημόσιους ὀρεινοὺς δρόμους χωρὶς νὰ παρεμποδίζη τὴν κυκλοφορία. Τὸ συνολικὸ ὕψος εἶναι μόνο 3.45 μ. καὶ μπορεῖ νὰ σηκώση φορτίο βάρους 15 τόννων

Τὰ ἀγγλικὰ γραμματόσημα τοῦ ἔτους 1978

ΛΟΝΔΙΝΟ. Τὸ Βρεταννικὸ Ταχυδρομεῖο ἀνακοίνωσε τὶς ἡμερομηνίες ἐκδόσεως καθὼς καὶ ἄλλες λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὶς εἰδικὲς σειρὲς γραμματοσήμων ποὺ πρόκειται νὰ ἐκδοθοῦν μέσα στὸ 1978. Ἡ πρώτη σειρὰ θὰ κυκλοφορήση στὶς 25 Ἰανουαρίου μὲ θέμα τὴν ἐνέργεια. Ἕνα γραμματόσημο τῶν 9 πεννῶν θὰ εἶναι σχεδὸν μὲ τὸ πετρέλαιο τῆς Βορείου Θαλάσσης, ἕνα ἄλλο ἀξίας 10.5 πεννῶν, μὲ τὸν ἄνθρακα, ἕνα τρίτο, 11 πεννῶν, μὲ τὰ φυσικὰ ἀέρια καὶ ἕνα τέταρτο, 13 πεννῶν, μὲ τὸν ἠλεκτρισμό. Μία ἄλλη σειρὰ ποὺ θὰ κυκλοφορήσει τὴν 1 Μαρτίου θὰ ἔχει σχέση μὲ τὴν Βρεταννικὴ ἀρχιτεκτονική καὶ θὰ ἀπεικονίζει τὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς πύργους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Θὰ περιλαμβάνει ἕνα γραμματόσημο τῶν 9 πεννῶν μὲ τὸν Πύργο τοῦ Λονδίνου ἐπ' εὐκαιρία τῆς 900ῆς ἐπετείου ἀπὸ τὴν ἀνέγερσή του, ἕνα γραμματόσημο τῶν 10,5 πεννῶν μὲ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Χόλυρουντ στὸ Ἐδιμβοῦργο, ἕνα τῶν 11 πεννῶν μὲ τὸν Πύργο τοῦ Σέρναβον στὴν Οὐαλλία, καὶ ἕνα τῶν 13 πεννῶν μὲ τὸν Πύργο τοῦ Σέρναβον στὴν Οὐαλλία, καὶ ἕνα τῶν 13 πεννῶν μὲ τὸ Χάμπτον Κόρτ στὸ Λονδίνο. Θὰ ἐπακολουθήσει μία ἄλλη σειρὰ ποὺ θὰ κυκλοφορήση τὴν 31 Μαΐου ἐπ' εὐκαιρία τῆς 25ης ἐπετείου τῆς στέψεως τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ. Ἡ ἀξία καὶ οἱ λεπτομέρειες γιὰ τὰ σχέδια τῶν γραμματοσήμων αὐτῶν θὰ ἀνακοινωθοῦν ἀργότερα

Ἡ ἑκατονταετηρίδα τοῦ Βρεταννικοῦ ἱππικοῦ συλλόγου Σάϊρ Χόρς Σοσάετυ θὰ ἑορτασθῆ μὲ τὴν ἔκδοση μιᾶς σειρᾶς ποὺ θὰ κυκλοφορήση στὶς 5 Ἰουλίου καὶ ποὺ θὰ παρουσιάζη ἕνα Ἀγγλικὸ μεγάλο ἄλογο σὲ γραμματόσημα τῶν 9 πεννῶν, ἕνα πόνυ Σέτλαντ σὲ γραμματόσημο τῶν 10,5 πεννῶν, ἕνα Οὐαλλικὸ πόνυ σὲ γραμματόσημο τῶν 11 πεννῶν καὶ ἕνα καθαρόαιμο σὲ γραμματόσημο τῶν 13 πεννῶν. Στὶς 2 Αὐγούστου μιὰ εἰδικὴ σειρὰ γραμματοσήμων θὰ συμπέσει μὲ τὰ 100 χρόνια τῆς Λέσχης Περιηγήσεως Ποδηλατιστῶν καὶ τῆς Βρεταννικῆς Ὁμοσπονδίας Ποδηλατιστῶν. Τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς αὐτῆς θὰ εἶναι 4 καὶ θὰ παρουσιάζουν τέσσερα διαφορετικὰ μοντέλα ποδηλάτων. Ἡ ἀξία τους θὰ εἶναι 9 πέννες, 10,5 πέννες, 11 πέννες καὶ 13 πέννες. Τέλος τὴν 22 Νοεμβρίου θὰ κυκλοφορήση ἡ Χριστουγεννιάτικη σειρὰ γραμματοσήμων γιὰ τὸ 1978.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ ΛΑΘΗ

Πῶς ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη ἀντιμετωπίζει τὴν ἐμμηνόπαυση

Καὶ ξανανιώνει τὶς γυναῖκες τῶν 50 ἐτῶν

ΤΙ ΑΠΕΔΩΣΑΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΜΕ ΟΡΜΟΝΕ

ΠΑΡΙΣΙ. Φαίνεται πὼς εἶναι μεγάλο πλεονέκτημα, τουλάχιστον σ' ἕνα σημεῖο, τὸ νὰ εἶμαστε μιὰ δεκαετία καθυστερημένοι ἀπὸ τὶς ΗΠΑ. Τουλάχιστον οἱ Εὐρωπαῖες, δὲν δοκίμασαν σὲ μεγάλο ἀριθμό, ὅπως ἔκαναν οἱ Ἀμερικανίδες ἀδελφές τους, τὴ «θαυματουργὴ» θεραπεία τῆς ἐμμηνόπαυσης, ἡ ὁποία εἶχε τεθῆ μὲ πολὺ ἐνθουσιασμὸ στὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὸ 1965.

Τώρα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπισήμαναν ὅλα ἐκεῖνα τὰ λάθη ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθοῦν, μερικοὶ γιατροὶ ἑτοιμάζονται νὰ ἱδρύσουν στὸ γαλλικὸ νοσοκομεῖο «Ἀντουάν» Μπεκλαὶρ Ντὲ Κλαμὰρ, ἕνα κέντρο μελέτης καὶ θεραπείας τῆς ἐμμηνόπαυσης.

Πρόσφατα, στὴν παριζιάνικη τηλεόραση ἔγινε μιὰ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν ἐμμηνόπαυση καὶ δημιουργήθηκαν πολλὰ ἐρωτήματικά. Ποιὲς εἶναι οἱ διαφορὲς ἀπόψεων μεταξὺ τῶν γιατρῶν; Ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ ἐνδεδειγμένη θεραπεία ἀπ' ὅσες πρότειναν. Κυρίως ὅμως οἱ Παριζιάνοι τηλεθεατὲς δὲν ξέχασαν μιὰ ὡραία γυναῖκα 56 Μαΐων, τὴν Πωλὰ Κοκκανά, ποὺ δήλωσε ὅτι ἦταν ἕτοιμη νὰ συνεχίσει ἔτσι μέχρι τὰ ὀγδόντα της καὶ ἀκόμη πιὸ πέρα, «γιὰ νὰ ἀρέσει ἀκόμη καὶ στὰ δισέγγονά της».

Δὲν εἶναι καθόλου ἄξιο ἀπορίας τὸ ἂν πολλοὶ γιατροὶ παραμένουν ἐπιφυλακτικοὶ μπροστὰ στὴν ἁρμονικὴ θεραπεία τῆς ἐμμηνόπαυσης.

Στὰ τέλη τοῦ 1975, πολλὲς μελέτες ποὺ δημοσιεύτηκαν συγχρόνως στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔσπειραν τὴν ἀνησυχία ἀνάμεσα στοὺς εἰδικοὺς ὁλόκληρου τοῦ κόσμου: Θεραπευτικὴ αὔξηση τῶν καρκίνων τῆς ἐνδομήτρας (ἐσωτερικοῦ βλεννογόνου τῆς μήτρας) στὶς γυναῖκες ποὺ πέρασαν τὴν κλιμακτήριο καὶ ποὺ ὑποβλήθηκαν στὴν συνέχεια σὲ μακρόχρονη ὁρμονοθεραπεία. Σύμφωνα μὲ τοὺς εἰδικούς, στὶς γυναῖκες αὐτὲς ὁ καρκίνος ἦταν πέντε ἕως δεκατέσσερις φορὲς συχνότερος. Μερικοὺς μῆνες ἀργότερα, ἀκούστηκε καὶ ἄλλη μιὰ σειρήνα συναγερμοῦ: αὔξηση καὶ τῶν καρκίνων τοῦ στήθους (πάνω ἀπὸ 30%).

Ἀκολούθησε ἡ καταδίκη τῆς πιὸ διαδεδομένης μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμὴ μορφῆς θεραπείας τῆς ἐμμηνόπαυσης.

Στὴν πραγματικότητα, οἱ Ἀμερικανοὶ γιατροὶ εἶχαν παίξει τὸν ρόλο τῶν μαθητευομένων μάγων — κυρίως κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν γυναικῶν — μετὰ τὴν δημοσίευση (1965) τοῦ ἐνδιαφέροντος μ-ἔστ—σέλλερ τοῦ γυναικολόγου Γουίλσον «Θηλυκιὰ γιὰ πάντα». Συνιστοῦσαν οἰστρογόνα. Δηλαδὴ μιὰ μόνον ἀπὸ τὶς δύοθασικὲς κατηγορ